PES BASKERVILLSKÝ
PŘÍBĚH NEVYŘČENÝ

NA MOTIVY DÍLA SIRA ARTHURA C. DOYLA
PES BASKERVILLSKÝ, VYPRACOVAL*A JAKO DIPLOMOVOU PRÁCI
BCA. ELIŠKA HANZLÍČKOVÁ, POD VEDENÍM AKADEMICKÉHO MALÍŘE,
PROFESORA MIKOLÁŠE AXMANNA

ATELIÉR ILUSTRACE GRAFIKA
V PLZNI, FDU ZČU, 2022

TISKNUTO NA PŮDĚ
VYDÁNÍ PRVNÍ

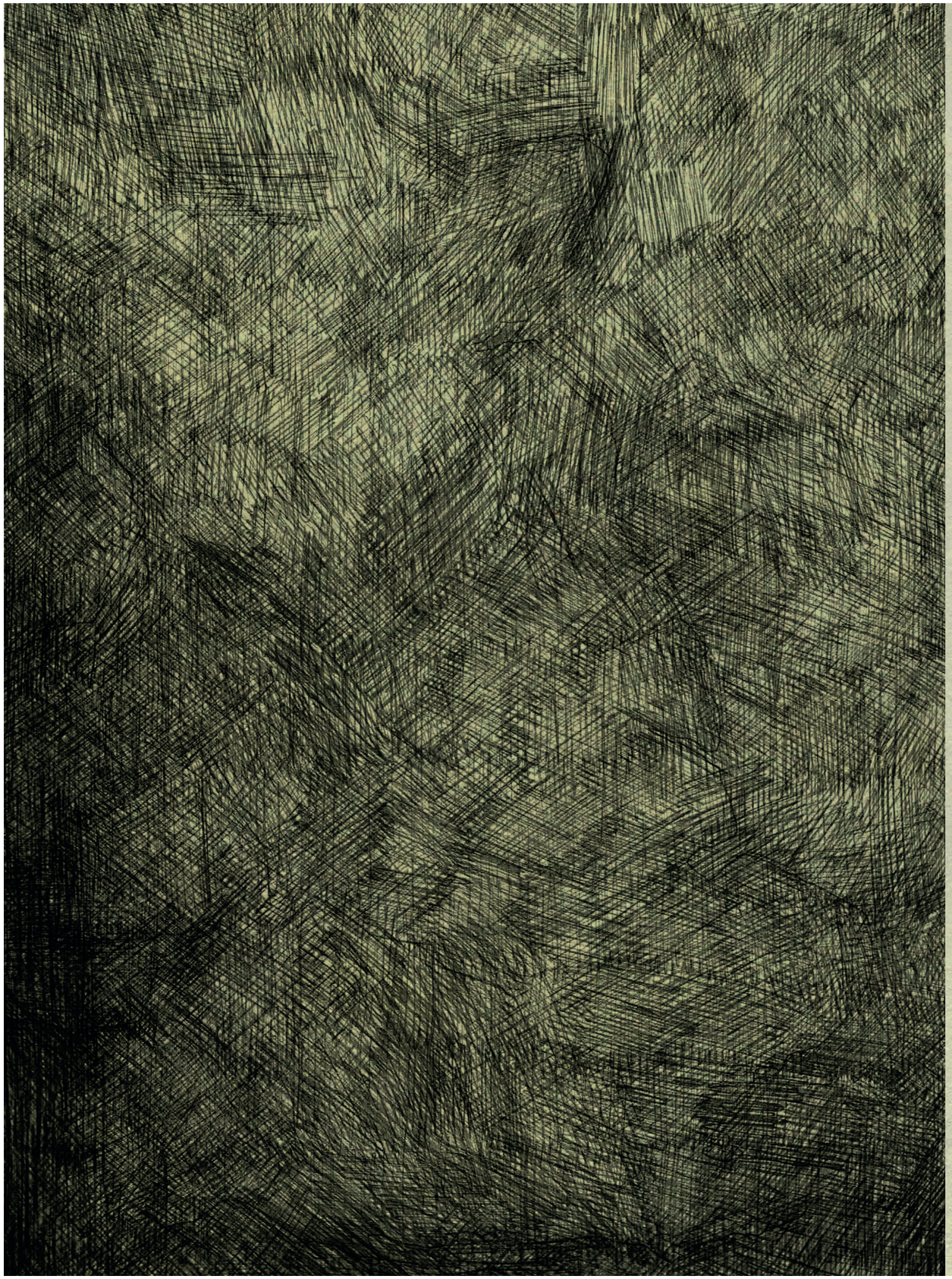

Londýn 1890

221B Baker Street

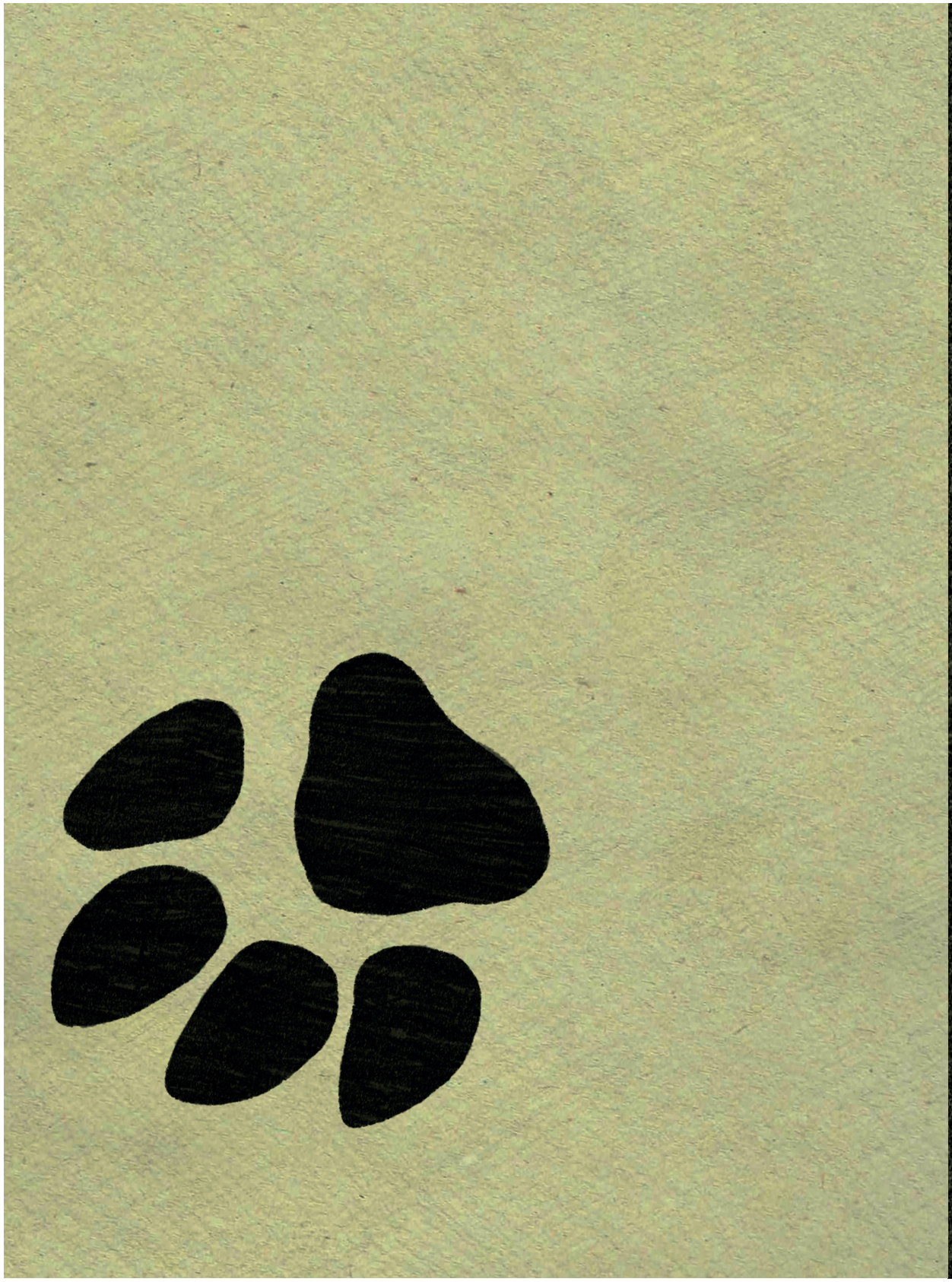

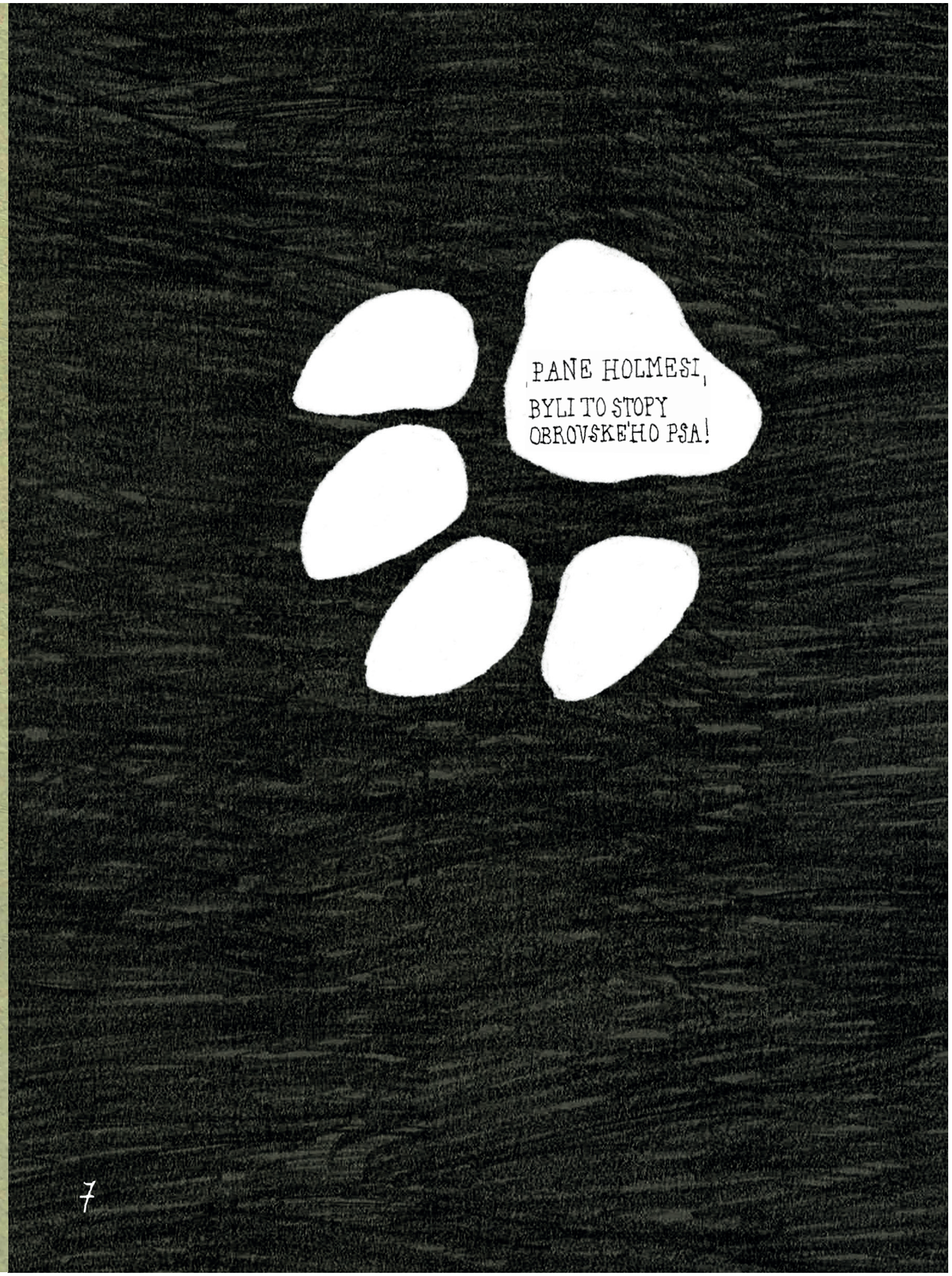
PANE HOLMESI,
BYLI TO STOPY
OBROVSKÉHO PSA!

SKOTSKO
IRSKO
VELKÁ BRITÁNIE
LONDÝN
DARTMOOR
DARTMOOR
BLACK TOR
FINGLE BRIDGE
BRENT TOR
GREAT STAPLE TOR
POSTBRIDGE
WISTMAN'S WOOD
MERRIVALE
BELLEVER FOREST

Great Staple Tor

O původu psa rodu Baskervillů mnoho tvrdívali, mnohé, jelikož však já sám pocházím z přímé linie Hugo Baskervilla a jelikož jsem tu historii slyšel od svého otce, který ji znal rovněž od svého otce, chci ji sepsat v pevné víře, že se odehrála právě tak, jak je zde sepsána.
A přál bych si, abyste i vy, synové moji, věřili, že tatáž spravedlnost, která trestá hříchy může i milostivě odpouštět a že žádná kletba není tak silná, aby nemohla být odčiněna modlitbou a pokáním.
Poučte se tedy z tohoto vyprávění, nedělejte si následků minulosti, nýbrž buďte raději bdělými v budoucnosti, aby ony kletby, jimiž naše rodina trpěla tak těžce, nebyly opět k velké škále rozpoutány.

Víte tedy, že v době naší velké Rebélie bylo panské sídlo Baskervillů obývána Hugem téhož jména, i nemůže být zapřeno, že to byl velmi zdivočelý, prostopášný a bezbožný muž. To však v pravdě byli by mu sousedé jeho prominuli, neboť větší nerodili se nikdy v tomto kraji.
Avšak Hugo byl oddán i ctižádostivé a ukrutnostem, jež učinily jeho jména pověstným na celém Západě.

A O P Q L G R S T U V W Z
B C D E F G H Ch I J K L M N

18. Květen 1886

Žena i štěňata jsou v pořádku.
Na svět přišla 4 štěňata, 2 fenky a 2 psi

21. Květen 1886

Jedna ze štěnat, říhaná fenka, bohužel po pár dnech pošla.

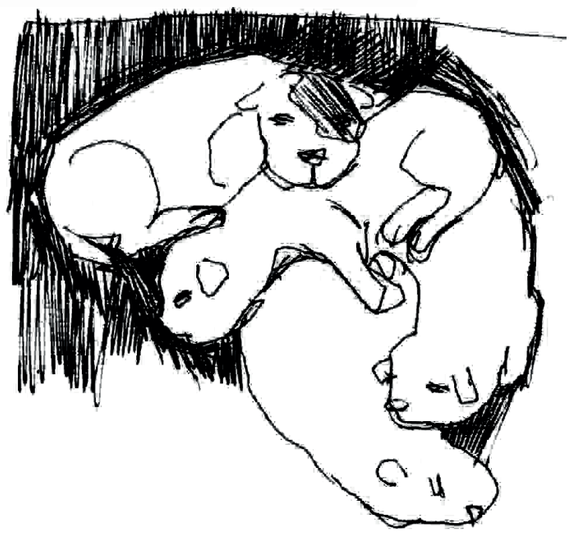

BYL TO PES, OBROVSKÝ PES,
ČERNÝ JAKO UHEL,

AVŠAK OČI ŽÁDNÉHO SMRTELNÍKA,
NIKDY TAKOVÉHO PSA NEVIDĚLY.

JACK THE RIPPER

Jack Rozparovač

THE HORROR IN WHITECHAPEL

horor ve Whitechapel

TWO MORE WOMAN

Další dvě ženy

DREDFUL MUTILATION

hrozivé znetvoření

The Ninth. 9. obět

JACK THE RIPPER'S CRIMES.

Zločiny Jacka Rozp.

5th VICTIM

Scotland Yard detectives question several suspects

Detektivové Scotland Yardu vyslýchají podezřelé

18

19

Jedenáct zavražděných žen

Emma Smith (1843 - 3 April 1888)
Marta Tabram (1849 - 7 August 1888)
Mary Ann Nichols (1845 - 31 August 1888)
Annie Chapman (1841 - 8 September 1888)
Elizabeth Stride (1843 - 30 September 1888)
Catherine Eddowes (1842 - 30 September 1888)
Mary Jane Kelly (c. 1863 - 9 November 1888)
Rose Mylett (1862 - 20 December 1888)
Alice McKenzie (c. 1849 - 17 July 1889)
Torso of an unknown woman (found 10 September 1889)
Frances Coles (1865 - 13 February 1890)

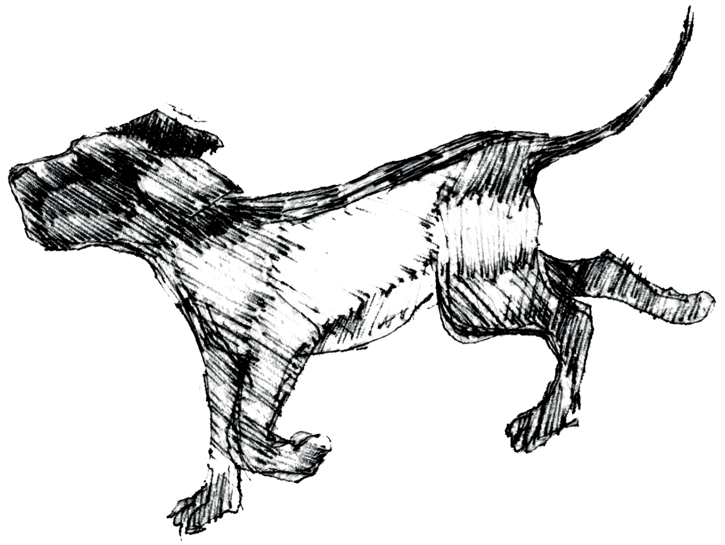

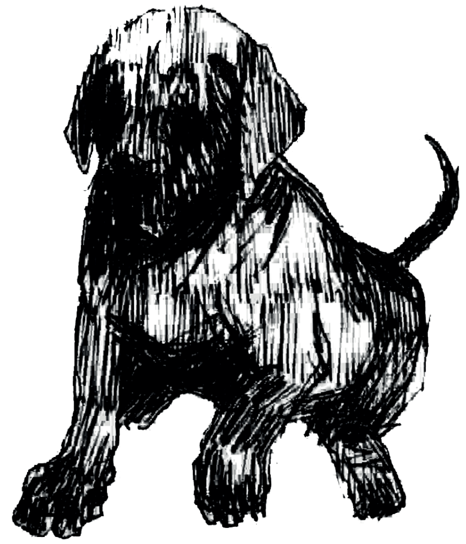

~~Fena, zrzavá hmotnost při narození: 580 gramů~~
Fena skvrnitá hmotnost při narození:
650 gramů, 3 týdny 5032 gramů, 7. týden 9 kg
Pes bílý, hmotnost při narození:
550 gramů, 3 týdny 4596 gramů, 7 týden 8,5 kg
Pes, černý hmotnost při narození
600 gramů, 3 týdny 5296, 7 týden 8 kg

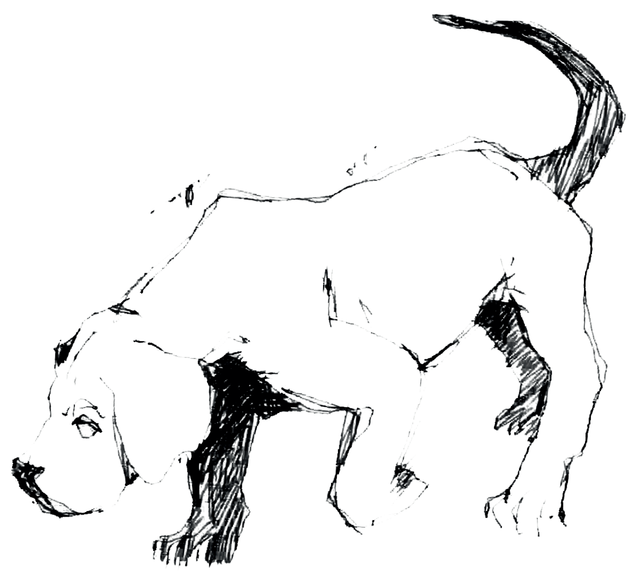

10. Červen 1886

Štěňata se těší dobrému zdraví, jsou hravá, rychle rostou.

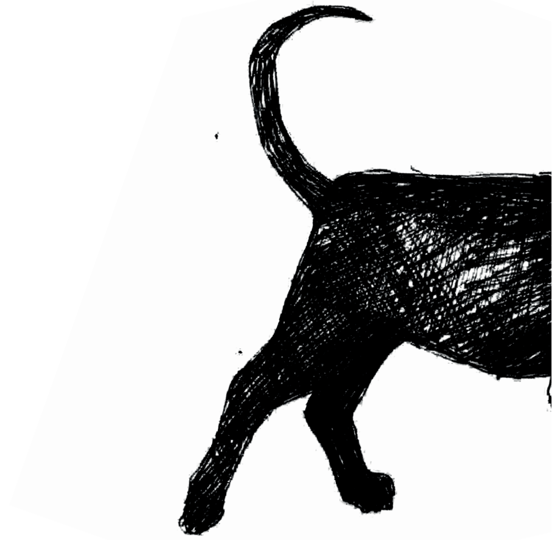

25. Červen 1886

Objevil se zde zájemce o jedno ze štěňat.

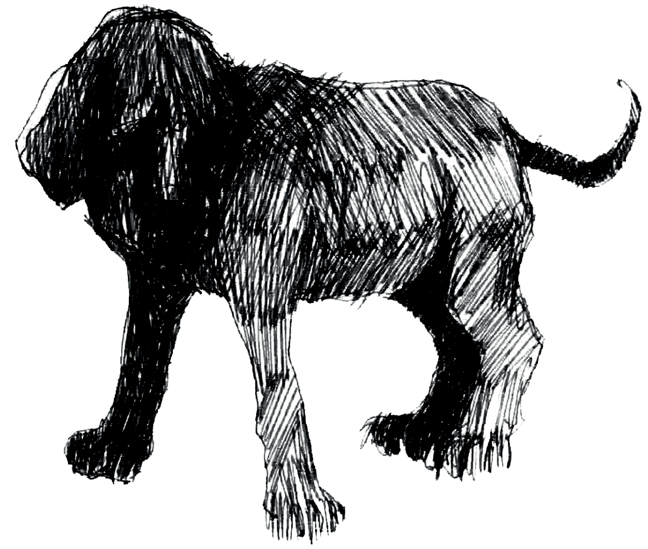

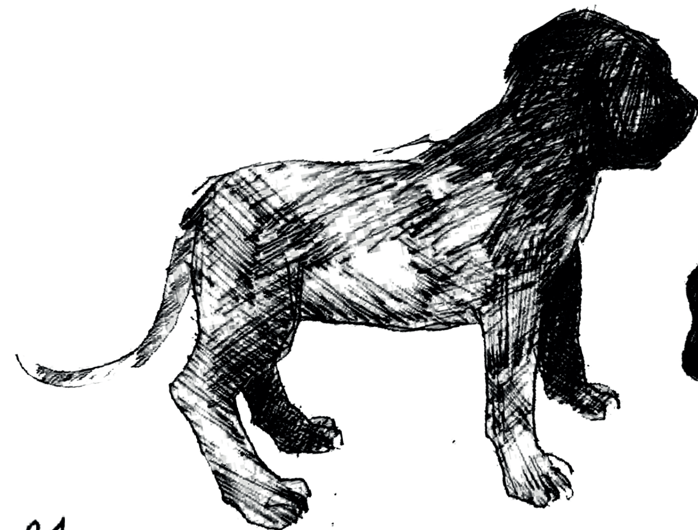

Terrenec 1886

I přihodilo se, že tento Hugo vzplanul láskou (pokud tak temná vášeň může být nazvána jménem tak světlým) k dceři statkáře, jenž měl pozemky na hranici panství Baskervillů. Avšak mladá dívka, jež byla cnostná a dobré pověsti, vyhýbala se mu vždy, neboť jeho jméno ji děsilo. Ale přihodilo se, že v den svatého Michala tento Hugo ještě se svými pěti nebo šesti zlotřilými a prostopášnými druhy vplížil na dvorec a unesl dívku, neboť její otec a bratři nebyli doma, jak Hugo dobře věděl. Když přivedli dívku do zámku a uvěznili ji v horejší síni, rasedli Hugo a jeho přátelé dole k dlouhým ~~stolům~~ hodům, jak bývalo jejich zvykem. Ubohé dívčině nahoře tuhla se asi hlasa, když slyšela zpěv, lomoz a strašlivé řehtání, jež ozývaly se k ní zdola, neboť se říkalo, že slova jaká pronášel Hugo Baskerville, když byl trunkem opojen, musela mu zjednat zatracení.

Nakonec dívka ve svém zoufalství a ve strachu učinila, před čím by se byl děsil snad i nejstatečnější a nejobratnější muž, neboť chytajíc se za úponky břečtanu, který pokrýval (a pokrývá dosud) jižní zeď zámku, spustila se zpod střechy

29. Srpen 1886

Všechna stěhata nalezla nové majitele.
Doufám, že jsou v novém domově spokojena.

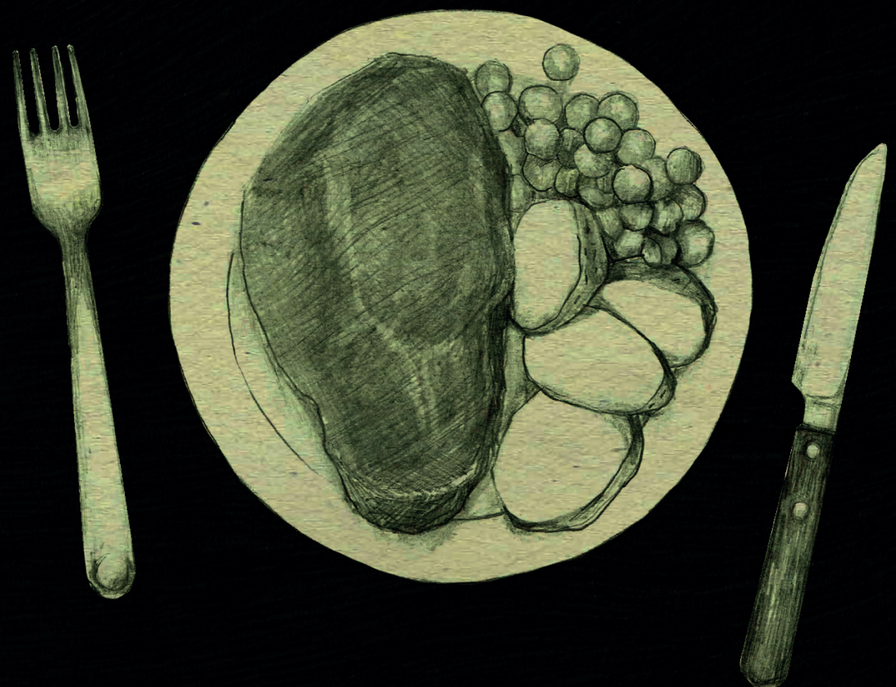

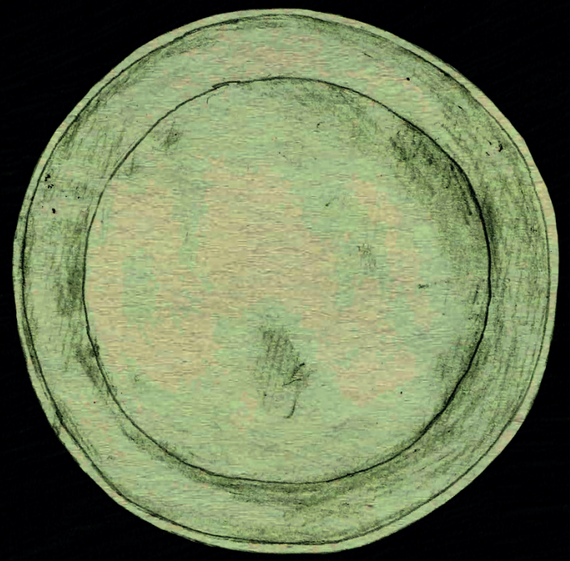

1887

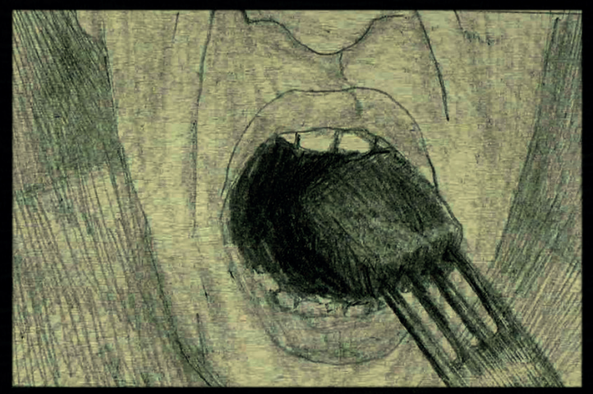

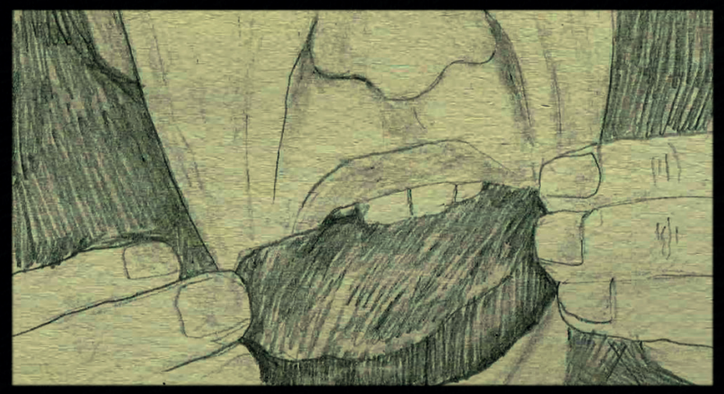

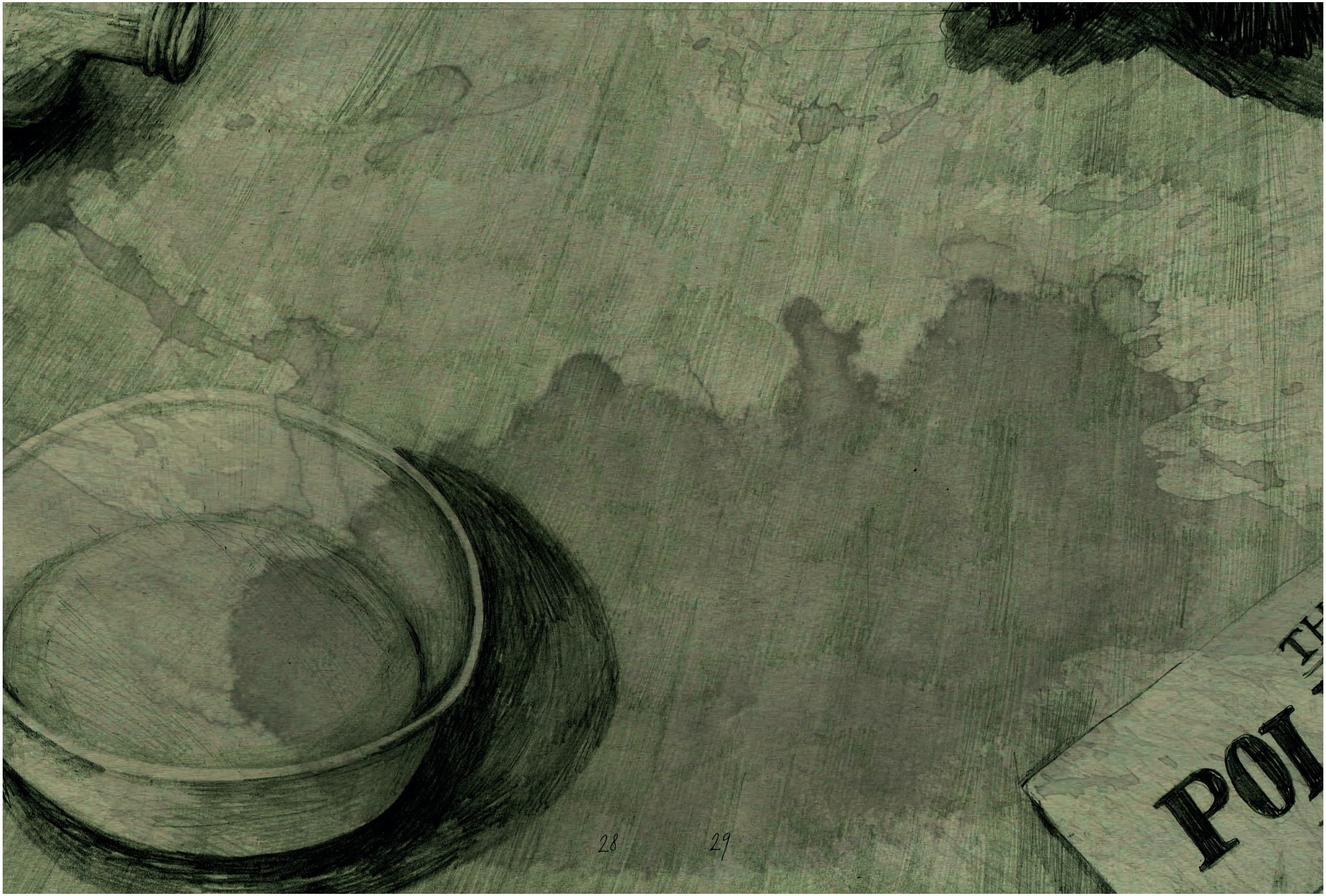
POI

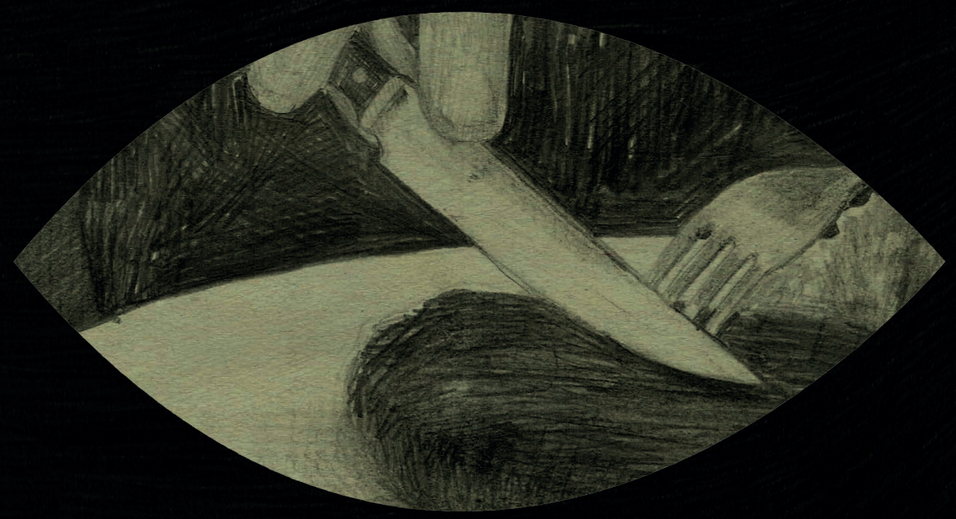

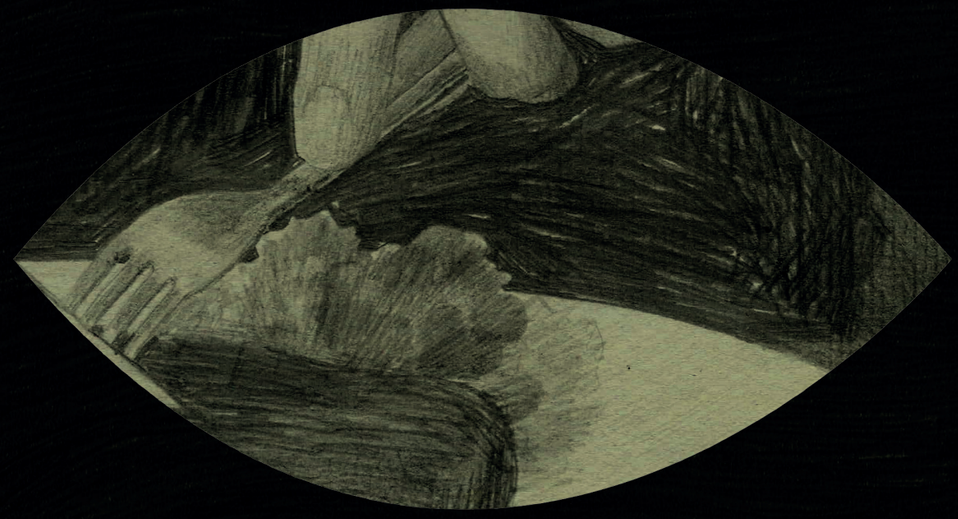

WHERE ARE THE HEAD, LEGS AND ARMS?

Kde jsou hlava, nohy a ruce?

Trial Sentence & Execution of KATE WEBSTER

Soudní rozsudek & poprava Kate Websterové

THE RICHMOND MURDER.

Richmondská vražda

Zabila ji a uvařila

KILLED AND BOILED HER

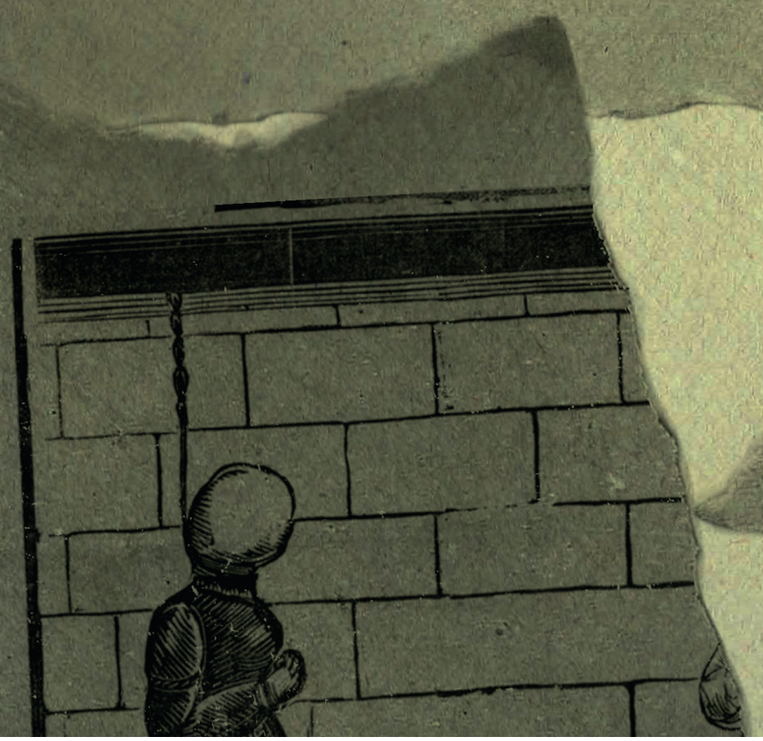

až dolů a prchala domů přes mōdál;
tři míle byly mezi zámkem a domkem
jejího otce.
I přihodilo se, že krátce nato Hugo
opustil své hosty, aby donesl nahoru
pokrmy a nápoje a snad dívce zajaté
chystal ještě něco horšího, avšak
klec nalezl prázdnou, ptáček uletěl.
Tu se zdálo jako by byl Hugo náhle
posedlý ďáblem, neboť sebehnul po ~~schodech~~
schodech do jídelny, vyskočil na velký
stůl, odkopávaje židle a talíře a láhve,
i křičel hlasitě před celou společností,
že se ještě téže noci chce vydat tělo
své i duši mocem zlým, když se jeho
znovu zmocní tě dívky. A zatímco tu
hodovníci strnule stáli vůči ~~opilosti~~
zuřivosti muže, jeden z nich, horší snad
ještě nebo opilejší než ostatní, zvolal,
že by na ni měli poštvat psy. Načež
Hugo vyběhl z domu, křiče na sluhy,
aby osedlali jeho klisnu a aby vypustili
smečku psů. Podal psům dívčí šátek
a kynul jim, ven. Až se s nimi za divo-
kého pokřiku vyřítil přes mōdál do
měsíční noci.
Po nějakou dobu hodovníci stáli strnulí,
nejsouce s to pochopit, co se stalo v tako-
vé rychlosti. Avšak pomalu se jejich zakale-
ná mysl počala uvědomovat povahu činu,
jakýž má být spáchán v bažinách.

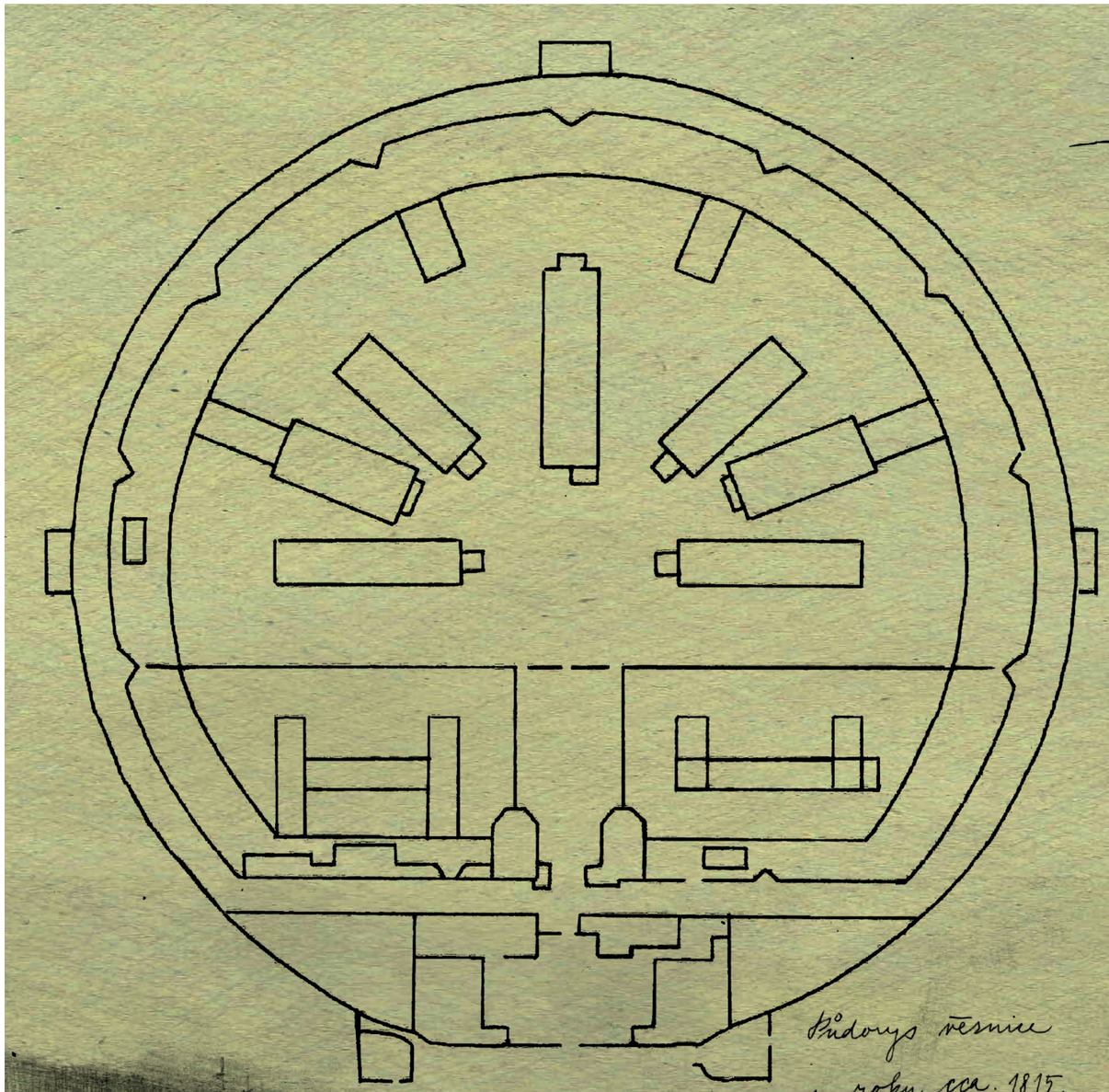

Půdorys věznice
z roku cca. 1815.

Věznice Princetown dnes

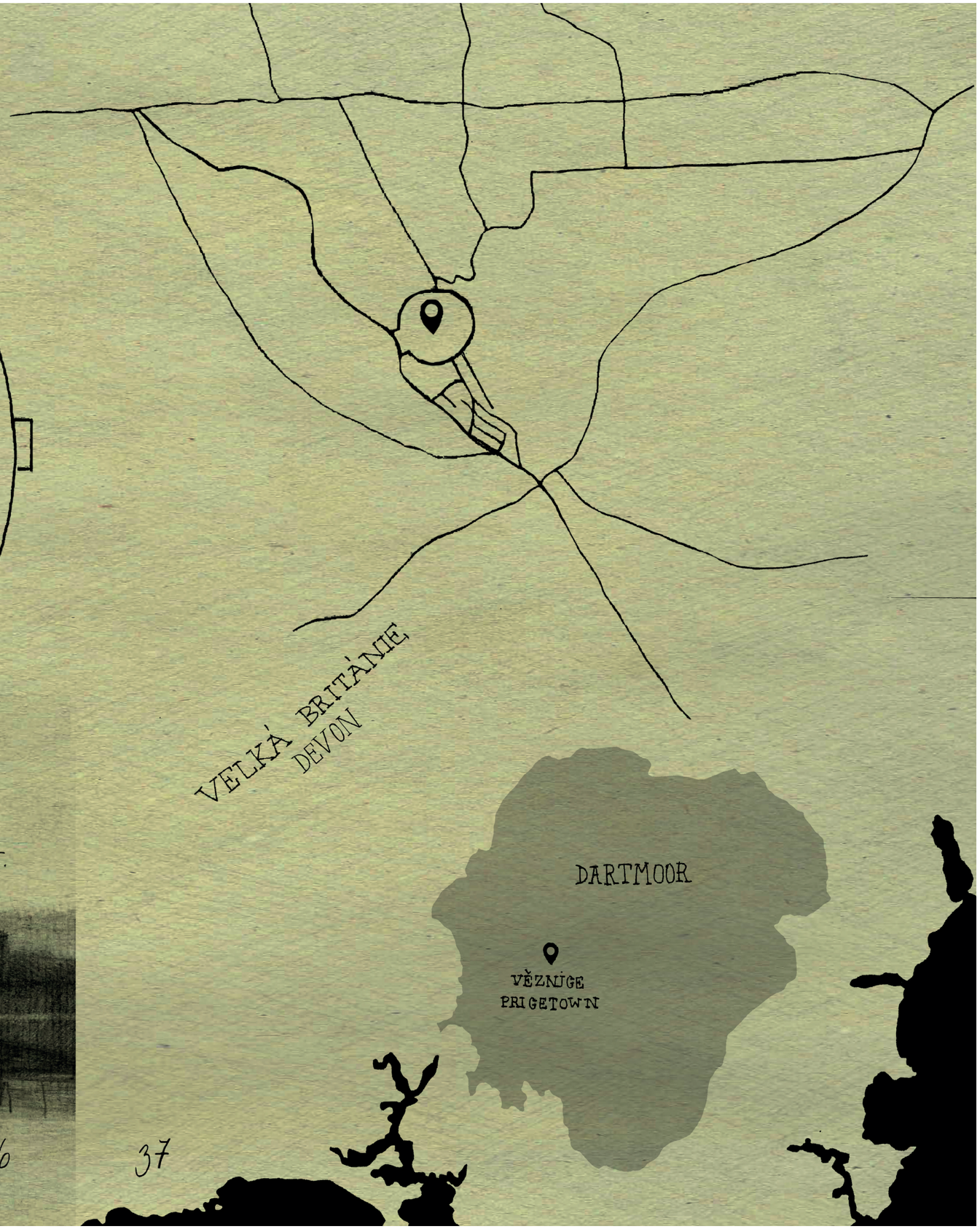

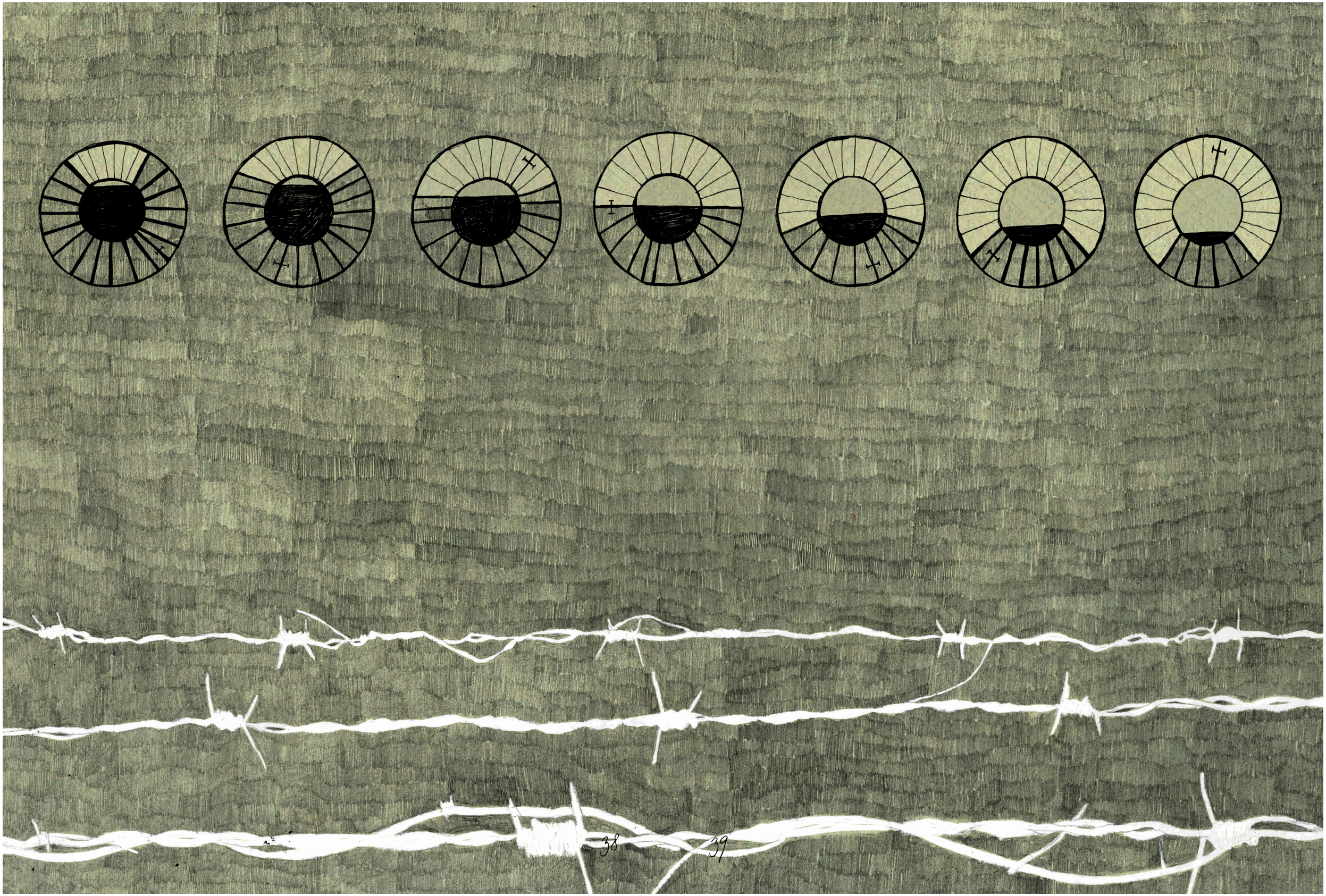

1888

1889

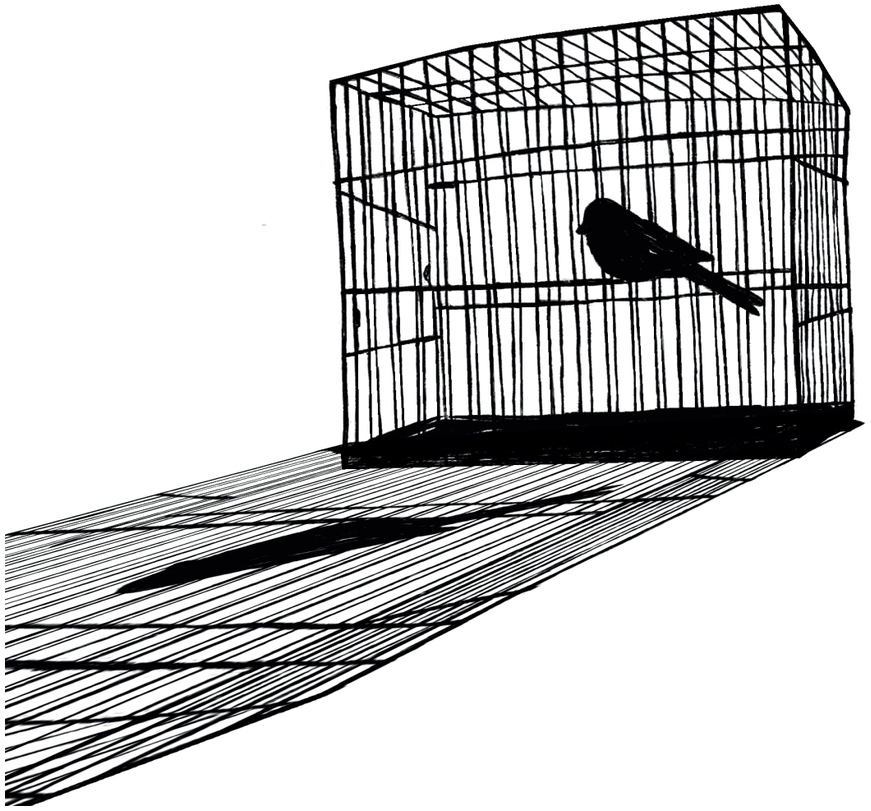

I nastalo nyní pravé vzbouření, někteří volali po svých bambitkách, jiní po svých koních a jiní po dalších lahvích vína. Pozvolna se však trocha rozmyslu vrátila do jejich zmatených hlav a všichni, počtem třináct, vsedli na koně a vyjeli ven za pronásledovateli.
Měsíc nad nimi jasně zářil, i jeli tyskem ~~ces~~ cestou, kterou se musela dát dívka, chtěla-li dosáhnout svého domova. Urazili již míli nebo dvě, když minuli jednoho z ovčáků, který za noci pásává ovce na bažinách, a volali na něho, zda viděl smečku poštvaných psů. A ten muž, jak historie praví, byl strachem tak ochromen, že nemohl skoro ani mluvit, ale nakonec pravil přece, že viděl skutečně dívku nešťastnou, a psy v jejích patách.
„Avšak viděl ~~jsa~~ jsem více než to," dodal, „neboť Hugo Baskerville pádil kolem mne na svém černém oři a za ním se tiše hnal pes tak pekelného zjevu, že nedej Bůh, abych já ho měl někdy ve svých patách."
Opilé panstvo zaklelo na ovčáka a pádilo dál. Brzy jim však po zádech proběhl mráz, neboť zaslechli zvuk,

A B C D E F G H Ch I J K L M N

jako by se cosi hnalo přes močál, a již kolem nich se hnala tryskem černá klisna, pokryta bílou pěnou, její uzda se vláčela po zemi a sedlo bylo prázdné. Hodovníci se nyní srazili do houfu, neboť veliký strach je zachvátil, jeli však dále močálem, ačkoliv každý z nich, kdyby byl sám, byl by byvál koně rád otočil. Jedouce tak pomaloučku, ocitli se až u psů. Tito psi, ačkoliv známi odvážností a věhlasným chovem, schoulili se, kňučíce při ústí hluboké úžlabiny, ano někteří se odplížili stranou a jiní se srstí zježenou a očima vyděšenýma zírali do úzké rokle, která se před nimi rozevírala.
Hodovníci stanuli, a nyní střízlivější většina jich nechtěla jet dál – pouze tři nejsmělejší z nich, nebo snad nejopilejší, pustili se dále do úžlabiny. Ta se nyní otevírala v široký prostor, ~~a tam uprostřed~~ v němž stály dva z oněh kamenů, jež tam můžeme vidět podnes a které tam byly postaveny nějakým zapomenutým kmenem v dávnověku. Měsíc jasně osvětloval ten prostor a tam uprostřed spočívala nešťastná dívka na místě, kde klesla, usmrcena hrůzou a únavou.
Avšak nebyl to pohled na její tělo

O P Z L G R S T U V W Z

ny ny H H H K K S S

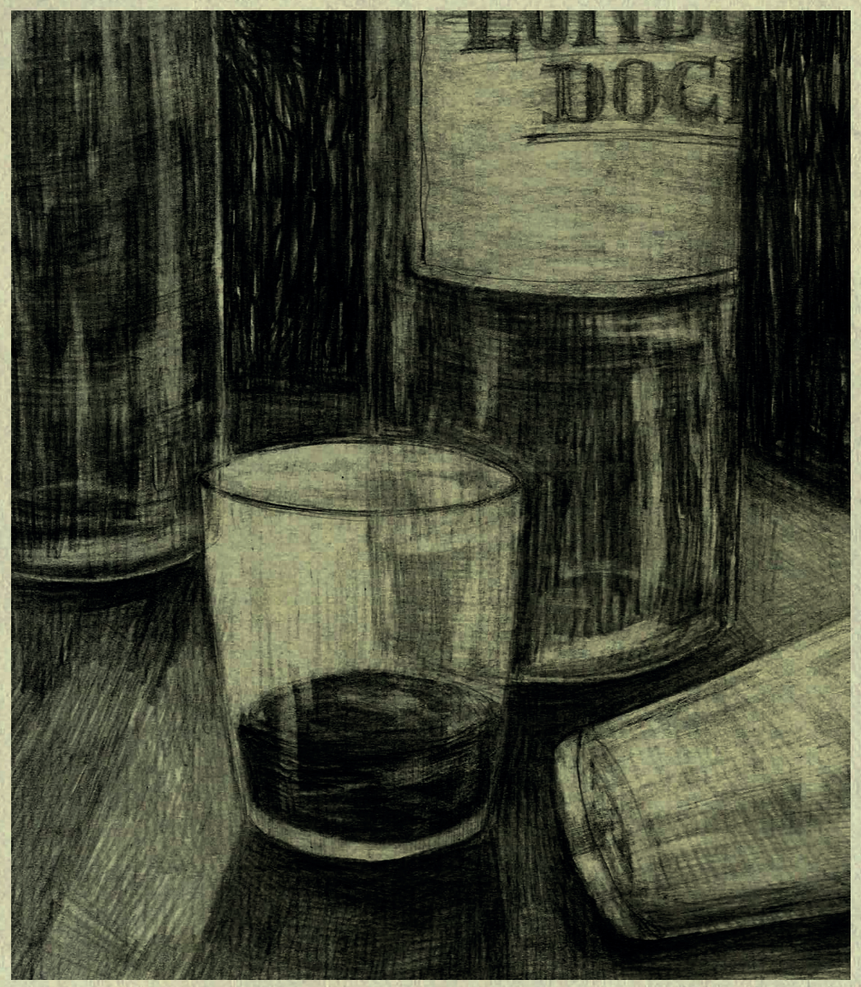

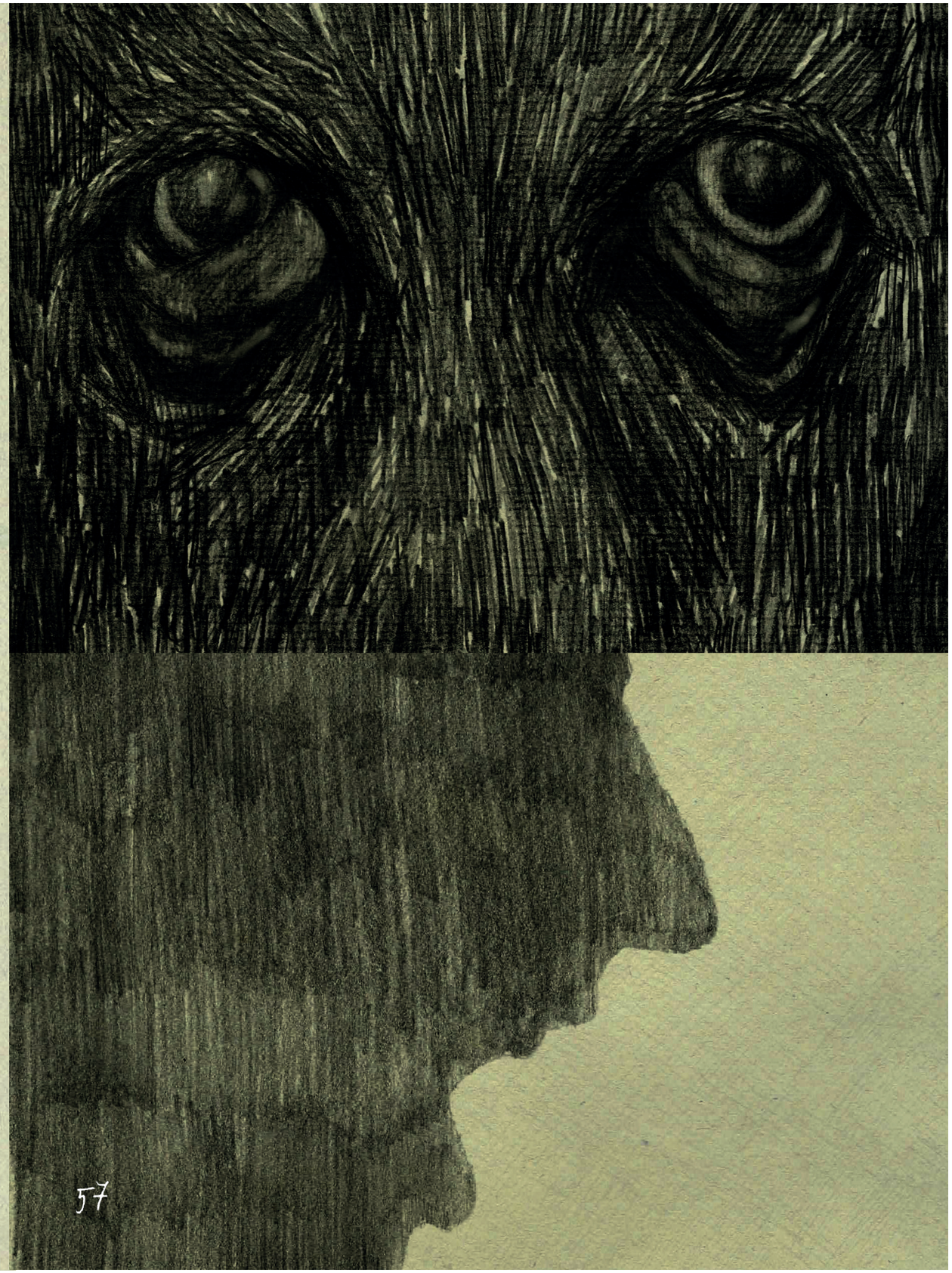

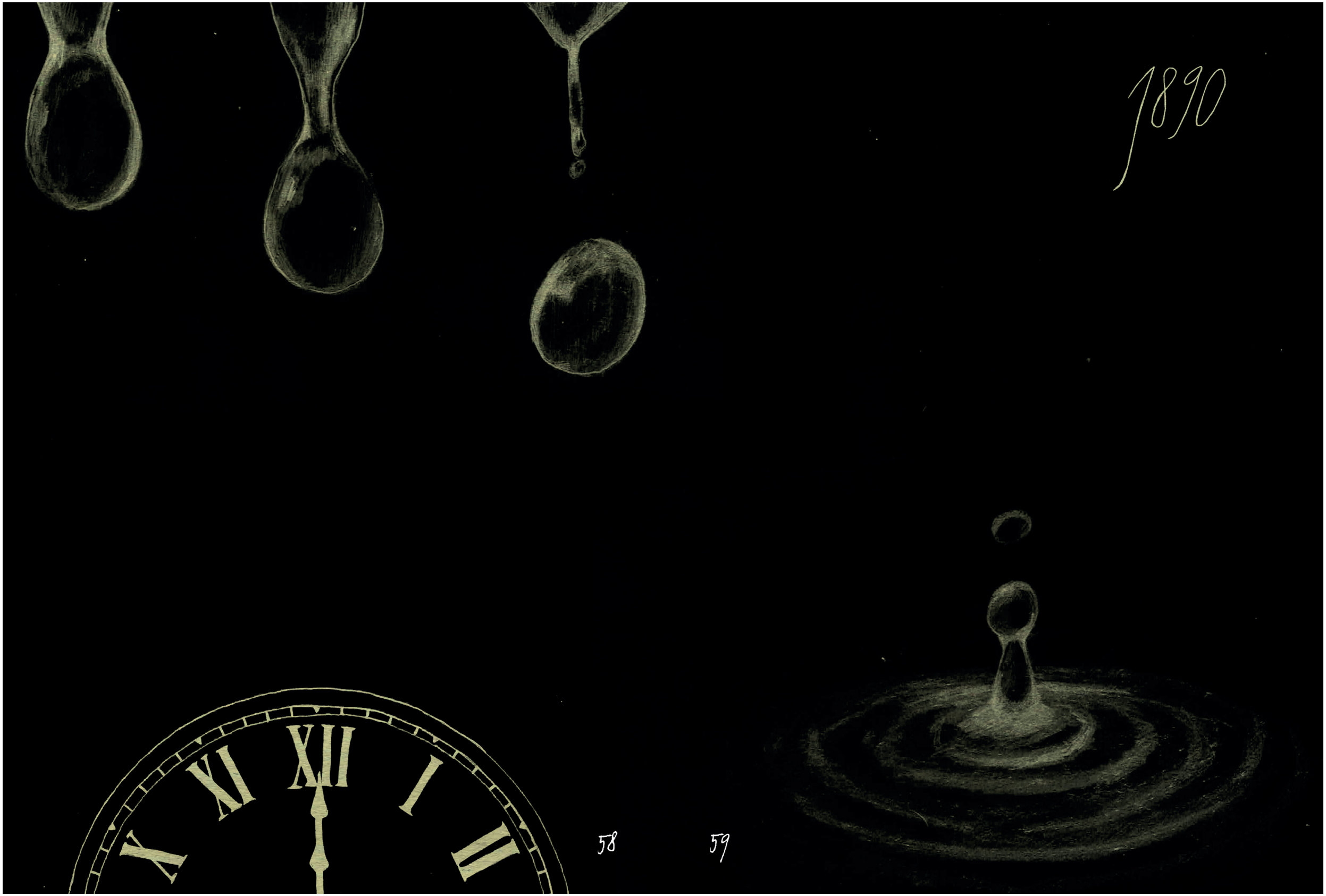
1890

„OHEŇ MU ŠLEHAL Z OTEVŘENÉ
TLAMY, JEHO OČI PLÁLY
JAKO ŘEŘAVÉ..."

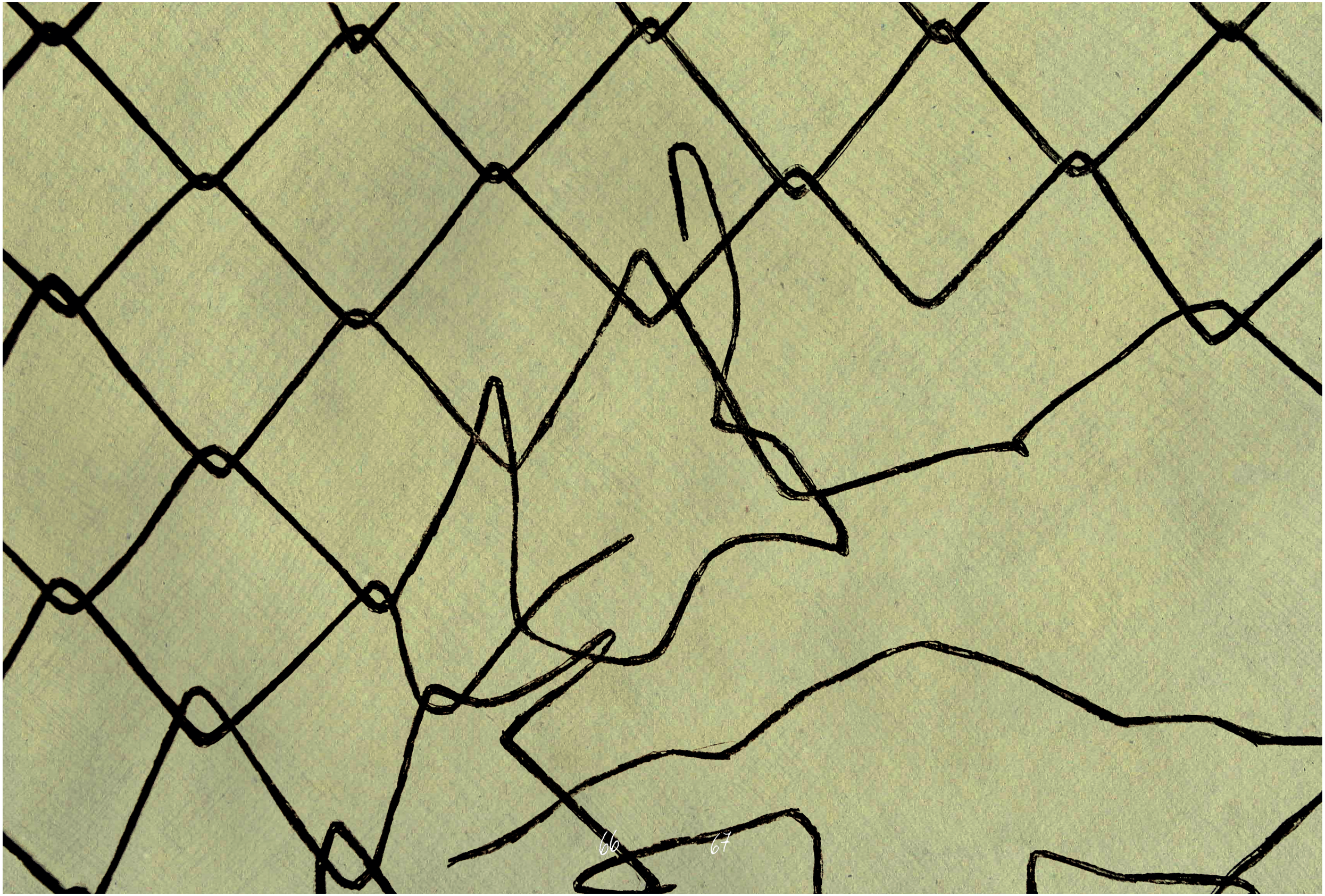

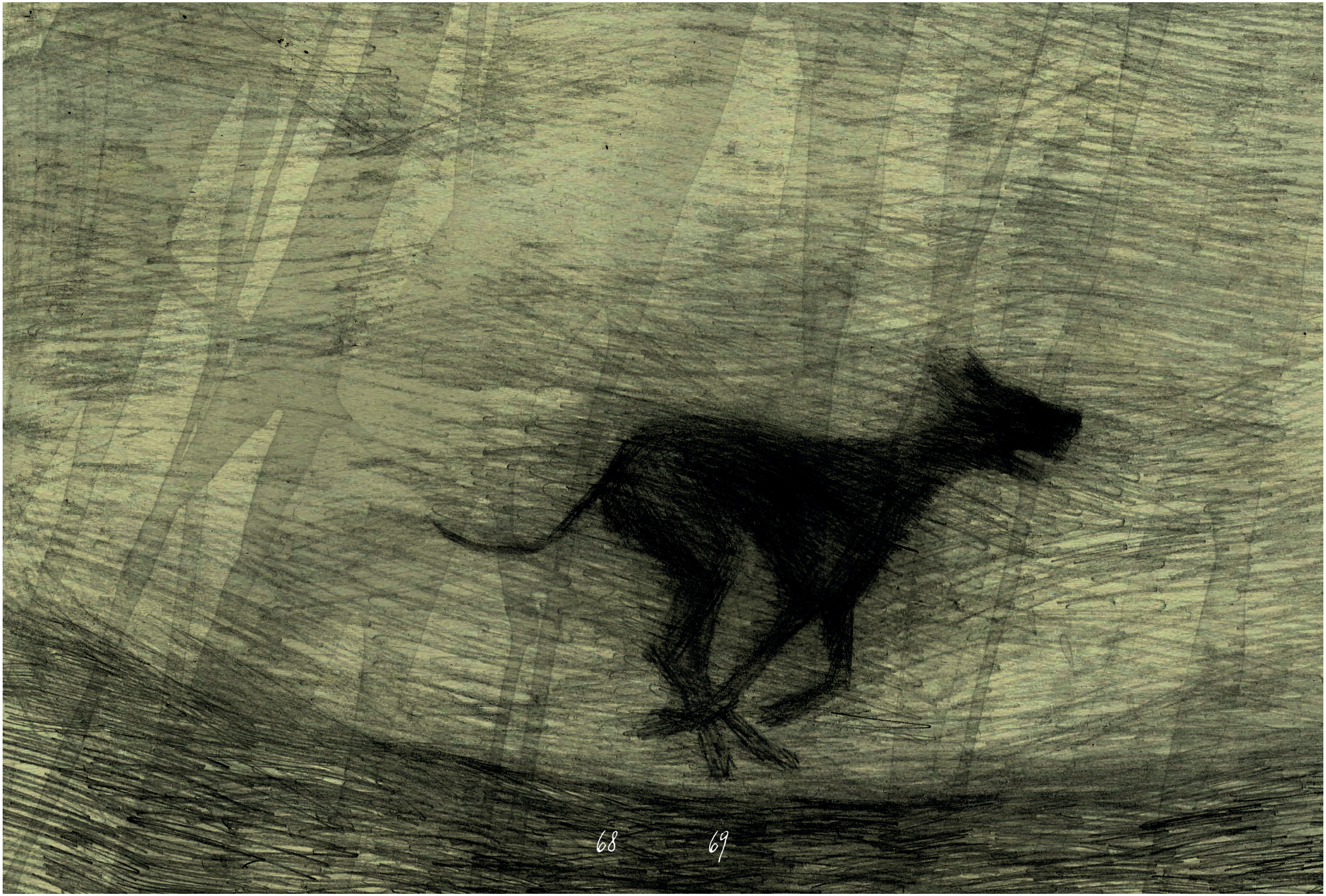

KONEC?

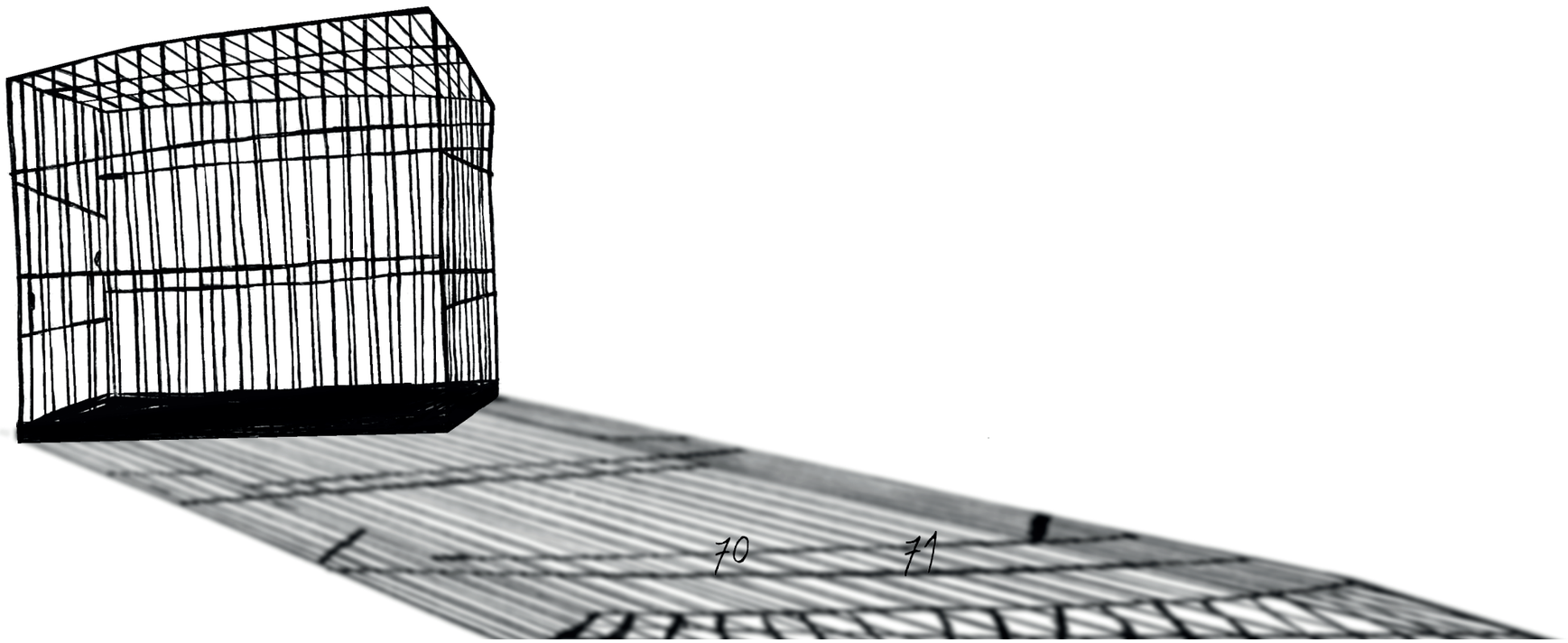

ani pohled na tělo Huga Baskervilla, jež leželo poblíž ní, nebyl to tento pohled, jenž zježil vlasy na hlavě oněch ďáblu propadlých zlotřilců, nýbrž cosi velikého, co tkvělo nad Hugem a rozdíralo jeho hrdlo — — velká černá bestie, tvaru příšerného, avšak větší nežli kterýkoliv pes, jež kdy oči smrtelníků spatřily. A když spatřily tu příšeru drásat hrdlo Huga Baskervilla, jež již také pes k nim obrátil své planoucí oči a zkrvavené tesáky; tři jezdci vzkřikli děsem v obavě o drahý život a ujížděli úprkem za stálých výkřiků zděšení nazpět přes mokřad. Jeden z nich, praví se, zemřel téže noci, zemřel z toho, co viděl, a druzí dva byli muži zlomenými po celý svůj další život.

Taková je, synové moji, historie o prvním zjevení se psa, o němž se praví, že od té doby byl tak krutou mukou pro náš rod. Sepsal jsem tu historii, protože to, co je jasně známo, méně hrůzy působí než to, co se pouze naznačuje a tuší. Nemůže ovšem být popřeno, že mnozí z naší rodiny zemřeli smrtí nešťastnou, smrtí náhlou, krvavou a tajuplnou. Leč oddejme se v neskonalou dobrotu Boží prozřetelnosti, která nechce zajisté trestat nevinného i v třetím nebo čtvrtém pokolení, jak se hrozí v Písmě svatém. Této Prozřetelnosti, synové moji, doporučuji vás tímto, i radím Vám, byste obezřetně míjeli mokřad temný v těch hodinách, kdy moci zlé zde provozují svůj rej.